സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ചെലവും നേട്ടങ്ങളും:

യൂണിയനും സംസ്ഥാനങ്ങളും

നിലവിൽ, ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ധനകാര്യ മാനേജ്മെന്റ് അഭൂതപൂർവമായ ശ്രദ്ധ നേടുന്നു. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഫ്രീബി സംസ്കാരം, വളരെ ഉയർന്ന കടബാധ്യത, ഉൽപ്പാദനക്ഷമമല്ലാത്ത ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വായ്പയെടുക്കൽ, സർക്കാർ പദ്ധതികൾക്ക് ഫണ്ട് നൽകുന്നതിന് ഓഫ് മാർക്കറ്റ് കടമെടുക്കൽ, എഞആങ, ഇഅഎ, മാർക്കറ്റ് തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനപരമായ പരിശോധനകളുടെയും ബാലൻസുകളുടെയും പരാജയം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. 'സംസ്ഥാന തലത്തിൽ ധനപരമായ ദുഷ്പ്രവണതയുടെ ചെലവ് ഉയർന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ' മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ട്. സാമ്പത്തിക അടിയന്തരാവസ്ഥയും എഫ്ആർബിഎം ചട്ടക്കൂടിലെ മെച്ചപ്പെടുത്തലുകളും ഉപയോഗിച്ച് കടമെടുക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്താനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ ധനപരമായ ദുഷ്പ്രവണതയുടെ കൂടുതലായിരിക്കും.

വളരുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രത്യാഘാത പ്രവർത്തനം

വളരുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനത്തിൽ, സൗജന്യങ്ങളും സബ്സിഡിയും, കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായ സമീപനം ആവശ്യമാണ്. സമ്പന്നരിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഒരു ഡോളിനെ ഇൻസെന്റീവ് എന്നും ദരിദ്രരിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ സബ്സിഡി എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ, സൗജന്യങ്ങൾക്ക് പേരുകേട്ട ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾ വളർച്ചയിലും ക്ഷേമത്തിലും പുരോഗതി പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തമിഴ്നാടിന്റെ ഉച്ചഭക്ഷണ പദ്ധതി പോലുള്ള ഈ 'സൗജന്യ'ങ്ങളിൽ ചിലത് പോഷകാഹാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരിവർത്തന ദേശീയ പരിപാടിയായി മാറി. അതിനാൽ അത്തരം നടപടികളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ സാമ്പത്തിക ശേഷിയെക്കുറിച്ചും സാമാന്യവൽക്കരിക്കുന്നത് അനുചിതമാണ്. കേന്ദ്ര സർക്കാരും സംസ്ഥാന സർക്കാരും ബജറ്റ് വഴിയും ബാങ്കുകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾ വഴിയും സൗജന്യങ്ങളും സബ്സിഡിയും വർധിപ്പിക്കുന്നു എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ, ധനകാര്യ ആക്ടിവിസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കമ്മി, കടം, ധനപരമായ സുസ്ഥിരത എന്നിവയിൽ അതിന്റെ സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ചും ഒരു സമഗ്ര വീക്ഷണം ആവശ്യമാണ്.

വിപണിയിൽ നിന്ന് കടമെടുക്കൽ

വിപണിക്ക് പുറത്തുള്ള വായ്പകൾ ഫലത്തിൽ ബജറ്റിന്റെ സമഗ്രതയ്ക്ക് മങ്ങലേൽപ്പിക്കുന്നു.. കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ഇതിൽ ആവർത്തിച്ച് കുറ്റക്കാരാണ്. കേന്ദ്രസർക്കാരാണ് മുന്നോട്ടുള്ള വഴി കാണിക്കേണ്ടത്. ചുരുക്കത്തിൽ, സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ധൂർത്ത് ഗുരുതരമായ ദേശീയ ആശങ്കയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ഘടകത്തിലേക്കുള്ള പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റും സാമ്പത്തിക മേഖലയും തമ്മിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണവും ഭയപ്പെടുത്തുന്നതുമായ സാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഒരു വഴിതിരിച്ചുവിടൽ തന്ത്രമായി മാറിയേക്കാം.

സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിയമ ചട്ടക്കൂട് സംസ്ഥാനങ്ങളെ

അപേക്ഷിച്ച് കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് കൂടുതൽ അധികാരപരിധി നൽകുന്നു. കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളിൽ സുതാര്യമല്ലാത്ത സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം സമയബന്ധിതമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനം ഇല്ല. സംസ്ഥാന തലത്തിൽ സാമ്പത്തിക പരാധീനതയുടെ അളവ് വളരെ കൂടുതലായതിനാൽ സ്ഥാപന ചട്ടക്കൂടിൽ മെച്ചപ്പെടുത്തലുകൾക്കായി നിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ സാമ്പത്തിക ധൂർത്ത് ചെലവ് വളരെ കൂടുതലായിരിക്കാം.

ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ വ്യക്തമായ അറിവോ പരോക്ഷമായ അംഗീകാരമോ ഇല്ലാതെ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വിപണിയിൽ നിന്ന് കടമെടുക്കുന്ന കാര്യം ചിന്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും, സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രമുഖ പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകൾ, പവർ ഫിനാൻസ് കോർപ്പറേഷൻ, റൂറൽ ഇലക്ട്രിഫിക്കേഷൻ കോർപ്പറേഷൻ, വികസനം തുടങ്ങിയ പ്രമുഖ പൊതുമേഖലാ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവരിൽ നിന്നാണ് സംസ്ഥാനങ്ങൾ വിപണിയിൽ നിന്ന് കടമെടുക്കുന്നതിന്റെ വലിയൊരു പങ്കും എന്നതിന് ഗണ്യമായ തെളിവുകളുണ്ട്. നബാർഡ് പോലുള്ള ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ. പ്രത്യേകിച്ച് ബാങ്കുകൾ, വിപണിയിൽ നിന്ന് കടമെടുക്കുന്നതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു എന്നതും ആശ്ചര്യകരമാണ്. ഈ സാമ്പത്തിക സ്ഥാപനങ്ങൾ വളരെ ഉയർന്ന പലിശ ഈടാക്കി ലാഭം കൊയ്യുന്നതായും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

അവസാനമായി, കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനങ്ങളും ചേർന്ന് ബജറ്റിന് പുറത്തുള്ള വായ്പകൾ, ഫിസ്ക്കൽ റെസ്പോൺസിബിലിറ്റി നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ ചുമത്തിയ കടമെടുപ്പിന്റെ പരിധി നേർപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. ഈ സമ്പ്രദായം ധനകാര്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സുതാര്യതയില്ലായ്മയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. കേന്ദ്രസർക്കാർ, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ, പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകൾ, ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ഇൻട്രാ-പൊതുമേഖലാ ഇടപാടുകളുടെ ഒരു ലൂപ്പും ഇത് സൃഷ്ടിച്ചു. ഇത് വേർപെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയിലേക്കുള്ള പൊതുമേഖലയുടെ എക ്സ്പോഷർ വർദ്ധിക്കുന്നത് തുടരുകയും സാമ്പത്തിക അപകടസാധ്യതകൾ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

സാമ്പത്തിക വിവേകം: ഒരു സമമിതി സമീപനം

മാക്രോ ഇക്കണോമിക് സ്ഥിരതയ്ക്ക് ധനപരമായ വിവേകം അനിവാര്യമാണെന്നും പാൻഡെമിക്, റഷ്യ-ഉക്രെയ്ൻ യുദ്ധം എന്നിവയാൽ സമീപ വർഷങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ച ആഗോള തലകറക്കം കാരണം അതിന്റെ പ്രാധാന്യം പലമടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചുവെന്നുമുള്ള കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ഇന്ത്യയിൽ, ജിഡിപിയിലേക്കുള്ള (യൂണിയൻ+സംസ്ഥാനങ്ങൾ) സംയോജിത കടം ജിഡിപിയുടെ 90 ശതമാനത്തോട് അടുത്ത് എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വർദ്ധനവ് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, സ്ഥൂല സ്ഥിരത ഉറപ്പാക്കാൻ പൊതു ഗവൺമെന്റിന്റെ കടവും കമ്മിയും കുറയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. പലിശ ചെലവ് കുറയ്ക്കുന്നതിനും പ്രധാനപ്പെട്ടതും അഭികാമ്യവുമായ ചെലവുകൾക്ക് കൂടുതൽ ഇടം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും കടം കുറയ്ക്കൽ നിർണായകമാണ്. എന്നാൽ വിശദാംശങ്ങൾ പ്രധാനമാണ്. കമ്മിയുടെ മുമ്പും ശേഷവും ഉള്ള കമ്മി താരതമ്യം ചെയ്താൽ, 2019-20 വർഷത്തെ മൊത്തത്തിലുള്ള കമ്മി ജിഡിപി അനുപാതം

8.3 ശതമാനവും സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇത് 3.6 ശതമാനവുമാണ്. 2020–21 വർഷത്തിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ കമ്മി ജിഡിപി അനുപാതം 9.2 ശതമാനമായി ഉയർന്നു. അതേ വർഷം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കമ്മി ജിഡിപിയുടെ 4.1 ശതമാനമായിരുന്നു. 2020–21 വർഷത്തിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ റവന്യൂ കമ്മി ജിഡിപിയുടെ 7.3 ശതമാനമായിരുന്നു. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ റവന്യൂ കമ്മി 1979–80 ൽ ആരംഭിച്ചു, അതിനുശേഷം അത് തുടരുകയും അളവിൽ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. 1979–80ൽ റവന്യൂ കമ്മിയുടെ അളവ് 694 കോടി രൂപയായിരുന്നു. 2022–23 (BE) പ്രകാരം കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ റവന്യൂ കമ്മി 10 ലക്ഷം കോടി രൂപയിലധികം വരും. ജിഡിപിയുടെ 3.8 ശതമാനം വരുന്ന 10 ലക്ഷം കോടി.

2020–21 വർഷത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ റവന്യൂ കമ്മി ജിഡിപിയുടെ 1.9 ശതമാനമായിരുന്നു. പൊതു ഗവൺമെന്റ് മൂലധനച്ചെലവിന്റെ പ്രധാന ചാലകശക്തി സംസ്ഥാനങ്ങളും ആണെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മഹാമാരിയുടെ കൊടുമുടിയിൽ പോലും, സംയോജിത മൂലധനച്ചെലവിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ മൂലധനച്ചെലവിന്റെ വിഹിതം ഏകദേശം 56 ശതമാനവും ജിഡിപിയുടെ ഏകദേശം 2 ശതമാനവുമായി തുടർന്നു. ഫിസ്ക്കൽ മാനേജ്മെന്റിൽ, 2005–ലെ ഫിസ്ക്കൽ റെസ്പോൺസിബിലിറ്റി ലെജിസ്ലേഷന് (എഫ്ആർഎൽ) ശേഷം, മിക്ക വർഷങ്ങളിലും എഫ്ആർഎൽ നിശ്ചയിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മൊത്തത്തിലുള്ള സംസ്ഥാനതല കമ്മി നിയന്ത്രണം മികച്ച രീതിയിൽ തുടർന്നു. ഈ കാലയളവിൽ ഉയർന്ന മൂലധനച്ചെലവിനുള്ള സാമ്പത്തിക ഇടം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ സഹായിച്ച ചില മിച്ചം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സംയുക്ത റവന്യൂ അക്കൗണ്ട് കാണിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മാക്രോ ഇക്കണോമിക് മാന്ദ്യവും പകർച്ചവ്യാധിയും കാരണം, പല സംസ്ഥാനങ്ങളും റവന്യൂ കമ്മിയിലേക്ക് വഴുതിവീണു. 2017–18 വർഷത്തിൽ, സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ റവന്യൂ കമ്മി ജിഡിപിയുടെ 0.2 ശതമാനമായിരുന്നു, ഇത് പാൻഡെമിക് കാരണം 2020–21 ൽ ജിഡിപിയുടെ 1.9 ശതമാനമായി വർദ്ധിച്ചു, 2022–23 ൽ ഇത് ജിഡിപിയുടെ 0.3 ശതമാനമാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു (ബിഇ). ഈ പ്രവണതയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള തിരിച്ചുവരവ് പ്രധാനമാണ്.

ഉപസംഹാരമായി, പറയാനുള്ളത് ധനപരമായ അസന്തുലിതാവസ്ഥയിലെ അസമത്വത്തെപ്പറ്റിയാണ്, ഈ അസന്തുലിതാവസ്ഥ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഉയർന്നതാണ്. അതിനാൽ, കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും സംയുക്ത ഉത്തരവാദിത്തമായി ധനപരമായ വെല്ലുവിളികളെ വീക്ഷിച്ചാൽ മാത്രമേ ഏകീകരണം സാധ്യമാകൂ. 2020–21 ന് ശേഷം, ഏറ്റവും പുതിയ 2023–24 യൂണിയൻ ബജറ്റിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ധനക്കമ്മി സംഖ്യകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായും യൂണിയൻ തലത്തിൽ കാര്യമായ സാമ്പത്തിക തിരുത്തലുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ കമ്മി 2021–22 വർഷത്തിൽ കുത്തനെ കുറഞ്ഞു, 2022–23ൽ (RE) ജിഡിപിയുടെ 6.4 ശതമാനവും 2023–24 ബിഇയിൽ 5.9 ശതമാനവും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും, കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെയും സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളുടെയും സമീപനത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ ധനകാര്യ തിരുത്തൽ പാതയിലും ഒരു സമഗ്ര വീക്ഷണത്തിന് മാത്രമേ പൊതു ഗവൺമെന്റ് കമ്മി ഒരു സുസ്ഥിര തലത്തിലേക്ക് കുറയ്ക്കാൻ കഴിയൂ.